

नित्यभजनक्रम (पंचपदी)

प.प. श्रीवासुदेवानंद सरस्वती(टेंबे) स्वामी महाराजांची सांप्रदायिक पंचपदी स्वतंत्र उपलब्ध नव्हती. ती या पुस्तिकेच्या रूपाने साधकभक्तांना उपलब्ध करून देतांना आनंद होत आहे. श्रीगुरुचरण प.पू. योगिराज गुळवणीमहाराजांनी नित्यउपासनाक्रमाच्या प्रस्तावनेत म्हटल्याप्रमाणे "'सेवा स्मृति,भोज्य निवेदनं, धिया पूजा' या पद्यांत, भगवंताची सेवा म्हणजे त्याचें नित्य स्मरण व पूजा म्हणजे भावनेने त्याला सर्व अर्पण करणें अशी व्याख्या श्री(स्वामी)महाराजांनी केली आहे. ही स्मृति व सर्वनिवेदनभावना सर्व साधनांचें सार आहे. "

सायंकाळी हातपाय धुवून, देवापुढे दिवा, उदबत्ती लावून पृष्ठ क्र. २ ते ९ वरील पदे म्हणावीत व मग त्या त्या वाराचीं पदे म्हणावीत.

shrivasudevanandsaraswati.com
shrivasudevanandsaraswati.org
tembeswamy.org

१.पद गणपतीचें,(ताल दादरा)

(चाल —भज भज भव जलधि माजी)

जय जय गजवदन मदनकोटिसुषुमधामन् ॥ध्रु०॥
हिमनगजातनय विनय ॥ हिमकरधर सद्यहृदय ॥
हतसुररिपुनिचय अभयवरदशय सुधामन् ॥१॥
चित्त करुनि भक्तिविमल ॥ चिंतिति तव पादकमल ॥
विघ्न हरुनि त्यांसि सकल ॥ काम देसि भूमन् ॥२॥
वक्रतुंड चंडकिरण ॥ चक्रभसुर वरद शरण ॥
शक्रमुखध्यातचरण ॥ शरणदाधिमहिमन् ॥३॥
जे सर्वारंभि आधि ॥ आठविती तुज तदाधि ॥
वारिसि तूं सुरगणाधिपाधिपा महात्मन् ॥४॥
वासुदेवचित्तरमण, भाविकनिजभक्तशरण ॥
करुणाकर पूज्यचरण विघ्नहरणभूमन् ॥५॥
जय जय गजवदन मदनकोटिसुषुमधामन् ॥ध्रु०॥

२. श्रीसरस्वतीचें ध्यान

दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिः स्फटिकमणिमयीमक्षमालां दधाना ।
हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुकं पुस्तकं चापरेण ॥
या सा कुंदेंदुशंखस्फटिकमणिनिभा भासमाना समाना ।
सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना ॥१॥

३.पद सरस्वतीचें (चाल--वैशाख मास०)

देवो मति जी सद्गति ती सरस्वती ॥
श्रुति गाती जिची कीर्ती तीच भारती ॥ध्रु०॥
चिन्मय तूं वाङ्मय तूं अससि भारती ॥
करविसी तूं वदविसी तूं तूं जगद्गति ॥१॥
ये धाउनि स्तुति परिसुनि भो सरस्वती ॥
मति देउनि जाड्य तारि भारती ॥२॥

अभंग

(१)

चित्तू दत्तात्रेया अनसूयातनया ॥ श्रुतिगणगेया ध्येया वंद्या ॥१॥
वराभयकर सिद्धासनावर ॥ बसे निरंतर सुरवर्य ॥२॥
जो खेचरी मुद्रा लावी सोडी तंद्रा ॥ सदा योगनिद्रा मुद्रायुक्त ॥३॥
प्रफुल्ललोचन सुहास्यवदन ॥ दयेचें सदन मनमोहन ॥४॥
स्मरता जो भक्तां भेटे वासुदेव ॥ स्वचित्ती सदैव भावें चिंती ॥५॥

(२)

तूंचि जीवलगा सखा माझा सगा। दत्ता मज कां गा झुगारिसी ॥१॥
झुगारिसी तरी ब्रह्मांडाबाहेरी । झुगारी ना तरी धरी पोटी ॥२॥
पोटीचें जें बाळ वेडें हो आंगळ । माय परिपाल करी लोकीं ॥३॥
लोकीं दत्ता ख्यात आमुचा तूं तात। मी बा तुझा पोत हात धरीं ॥४॥
धरी वासुदेवा करीं दत्तदेवा । जरी तव सेवा भावा नेणें ॥५॥

(३)

आतां वाटे लाज किती बाहू तूज। उपेक्षिसी मज आज तूं कां ॥१॥
तूं कारणभूत अससी अनंत । होई माता अंत अंतरतां ॥२॥
मरतां मी येसी मग कासयासी ये या समयासी सोडी सर्व ॥३॥
सर्व तुझेसाठी सोडुनि हिंपुटी ॥ येतां न शेवटीं पोटीं धरिसी ॥४॥
धरिसी काठिण्य जरी तूं वरेण्य। बा तुजें कारुण्य पुण्य लोपे ॥५॥
झोपेमाजी आतां न जायी तूं दत्ता। वासुदेव भक्ता युक्त पाही ॥६॥

(४)

पाही मजकडे बापा घेई कडे। बालक मी वेडें रडे पूढें ॥१॥
पुढें आड येतां भुकेनें रडतां। निजबाळा माता लाथा दे कीं ॥२॥
लाथा दे कीं हाण परि धरीं चरण। मज तूजवीण कोण त्राता ॥३॥
त्राता तूंचि एक मी बा तुझा लेक। तूं माय जनक एक दत्ता ॥४॥

दत्ता माता पिता विभिन्न असतां। न दे जरी माता पिता देई ॥५॥
वासुदेवा आतां तूंचि माता पिता। त्वां इष्ट न देतां दाता कोण ॥६॥

(५)

कोण या जगाचा करी परिपाल। होऊनि कनवाळ काळत्रयी ॥१॥
काळत्रयीं मान्य असा न वदान्य। तुजविण अन्य धन्य दत्ता ॥२॥
दत्ताऽभय तूंचि माउली विश्वाची। कां वासुदेवाची पच्ची करिसी ॥३॥

(६)

करिसी कां आतां हयगय दत्ता । पदीं ठेवीं माथा नाथा भेट ॥१॥
भेटसी स्मरतां ह्या वचना आतां। बाधा नाणी दत्ता आतां न नीज ॥२॥
नीजशीं कीं माहुरीं सह्यगिरीवरी। वससी काशीपुरीं न्हाशी कीं तूं ॥३॥
कीं तू गाणगापुरीं करिसी ध्यान हरी ॥ किंवा कुरुक्षेत्रीं आचमन ॥४॥
मन हो माझें भ्रांत कीं तूं कन्हाडांत ॥ संध्यावंदनांत गुंतलासी ॥५॥
तल्लासि न तूझी लागे वासुदेवा ॥ कोण तुझ्या भावा जाणे दत्ता ॥६॥

(७)

दत्ता धोपेश्वरीं करिसी कीं अंगीं ॥ भस्मलेप वेगी कां न येसी ॥१॥
न येसी भिक्षेसी गुंतूनियां दत्ता । कोल्हापुरीं आतां ताता कीं तूं ॥२॥
कीं तू पंढरीसी सुगंधी हुंगसी ॥ पांचाळीं भुक्तीसी बससी कीं ॥३॥
बससी पश्चिमसागरीं निकाम ॥ वासुदेवें नाम घेतां दत्ता ॥४॥

(८)

दत्ता कार्तवीर्य अर्जुन ये वेळां । आला कीं यदूला पाहिला कीं ॥१॥
कीं अलर्कभक्त कीं ये नित्ययुक्त । प्रह्लाद जो मुक्त सक्त पदीं ॥२॥
पदीं आयुराजा पडे कीं बा तुझ्या । विष्णुदत्त द्विजा भेटसी कीं ॥३॥
किंवा भार्गवराम पातला सुधाम ॥ सोमकांत नाम राजा ये कीं ॥४॥

कीं अनघा पूसे कोठें जातां असें ॥ दुःशकुन ऐसे मानसी कीं ॥५॥
 कीं दुद्वै माझें आड पुढें आले ॥ म्हणोनी न केलें आगमन ॥६॥
 पुरे हा संशय न होय निश्चय ॥ वासुदेव पाय चिंती तूझे ॥७॥

१२ (९)

तुझे दुजे भक्त करिती जरी धांवा । अवतार घ्यावा देवा दुजा ॥१॥
 दुजा अवतार धराया उशीर । लागेल कीं फार मायानाथा ॥२॥
 नाथा दुष्कर याज्या करीन म्हणून । भीसी तरि मी न आन मार्गें ॥३॥
 न मार्गें वैकुंठ तुझी ती मिरास । तिची न आम्हांस खास आस ॥४॥
 आस रिद्धी सिद्धी चतुर्मुक्तीची न । मी तुम्हांवरून ओंवाळी त्या ॥५॥
 त्या हो ब्रह्मलोकाचीहि नको वार्ता । बंधुचा तो वांटा कासया बा ॥६॥
 बापा तुं समर्थ मग मी किमर्थ । दुसऱ्याचा अर्थ व्यर्थ मार्गूं ॥७॥
 मार्गूं तेंचि धन दे तुझे दर्शन । वासुदेवा आन धन नको ॥८॥

१३ (१०)

कृष्णातीरिच्या वसणाऱ्या । ये औदुंबरीं बसणाऱ्या ॥१॥
 काषायांबर घेणाऱ्या । पायिं पादुका घालणाऱ्या ॥२॥
 भस्मोघ्दूलन करणाऱ्या । दंडकमंडलु घेणाऱ्या ॥३॥
 स्वभक्तसंगे असणाऱ्या ॥ भक्ताभीप्सित करणाऱ्या ॥४॥
 स्मरतां दर्शन देणाऱ्या वासुदेवाच्या कैवाऱ्या ॥ कृष्णातिरिच्या० ॥

१४ .

दिगंबरा दिगंबरा श्रीपाद वल्लभ दिगंबरा
 संतमहिमा
 १५ अभंग

सदा संतांपाशी जावें ॥ त्यांचे जवळीं बैसावें ॥१॥
 उपदेश ते न देती ॥ तरी ऐकाव्या त्या गोष्टी ॥२॥
 तेचि उपदेश होती ॥ त्याही कष्ट नष्ट होती ॥३॥
 वासुदेव म्हणे संत ॥ संगे करिती पसंत ॥४॥

१६ भजन

जय जय गुरु महाराज गुरु - जय जय परब्रह्म सद्गुरु ॥

१७ पद (चाल अभंगाची)

दत्ता मजला प्रसन्न होसी जरि तूं वर देसी ॥
 तरि मी आन न मार्गें तुजसी निर्धारुनि मानसी ॥१॥
 स्मरण तुझें मज नित्य असावें तव गुण भावें गावे ॥
 अनासक्तिनें मी वागावें ऐसें मन वळवावें ॥२॥
 सर्व इंद्रियें आणि मन हें तुझे हाती आहे ॥
 यास्तव आतां तूं लवलाहें स्वपदीं मन रमवावें ॥३॥
 विवेक आणि सत्संगति हे नेत्रद्वय बा आहे ॥
 वासुदेवा निर्मल देहें जेणें त्वत्पदिं राहे ॥४॥
 दत्ता मजला प्रसन्न होसी० ॥

१८ अभंग

हेचि दान देगा देवा । तुझा विसर न व्हावा ॥१॥
 गुण गाईन आवडी । हेचि माझी सर्व जोडी ॥२॥
 न लगे मुक्ति धनसंपदा । संतसंग देई सदा ॥३॥
 तुका म्हणे गर्भवासी । सुखें घालावें आम्हासीं ॥४॥

१९ श्रीगुरुस्तोत्रम्

भावें नमूं श्रीगुरुच्या पदासी । जे आपदासी हरि दे पदासी ॥
 दासीपरी श्री नमि ज्या पदासी । यासी भजे तो नमितो पदासी ॥१॥

सततविगतगम्य श्रेष्ठ दुष्टां अगम्य ।
 सदयहृदयलभ्य प्रार्थिती ज्यासि सभ्य ॥

समद विमद होती यत्प्रसादे न हो ती।
कुगति सुगति देती त्या पदा हे विनंती ॥ २ ॥

गुरुपदा विपदापहरा सदा । अभयदा भयदामयदारदा ॥
हृतवदान्यमदा तव दास्य दे । अमददा गदहा न कुदास्य दे ॥३॥

नमस्ते भवारे नमस्ते शतारे । नमस्तेऽघवैरे प्रशस्तेष्टकर्त्रे ॥
नमस्ते खलारे विहस्तेष्टदात्रे । नमस्तेऽरिवैरे समस्तेष्टसत्रे ॥४॥

गुरुपद मद वारी सर्व भेदां निवारी ।
गुरुपद गद वारी सर्व खेदां निवारी ॥
सतत विनत होतां वारि जें आपदांसी।
सतत विनत होऊं आम्ही ही त्या पदांसी ॥५॥

भावे पठति जे लोक हें गुरुस्तोत्रपंचक।
तयां होय ज्ञान बरें वासुदेव म्हणे त्वरें ॥६॥

इति श्री० प० प० श्रीवासुदेवानंदसरस्वतीविरचितं श्रीगुरुस्तोत्रपंचकं संपूर्णम् ॥

२० श्रीगुरुदत्तात्रेयाष्टकम्

तापत्रयाने मम देह तापला । विश्रांति कोणी न च देतसे मला ॥
दैवे तुझे हें पद लाधलें मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥१॥
कामादि षड्वैरि सदैव पीडिती । दुर्वासना अंग सदैव ताडिती ॥
त्राता दुजा कोण न भेटला मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥२॥
देहीं अहंता जडली न मोडवे । गृहात्मजस्त्रीममता न सोडवे ॥
त्रितापदावानळ पोळितो मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥३॥
अंगीं उठे हा अविचार दुर्धर । तो आमुचें हें बुडवीतसे घर ॥
पापें करोनी जळतो त्वरें मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥४॥
तूंची कृपासागर मायबाप तूं । तूं विश्वहेतू हरि पाप ताप तूं ॥
न तूजवांचूनि दयाळु पाहिला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥५॥
दारिद्र्यदावे द्विज पोळतां तया । श्री द्यावया तोडिसि वेल चिन्मया ॥

तया परी पाहि दयार्द्र तूं मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥६॥
प्रेतासि तूं वाचविसी दयाघना । काष्ठासि तूं पल्लव आणिसी मना ॥
हें आठवी मी तरि जीव कोमला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥७॥
ह्या अष्टकें जे स्तविती तयावरी । कृपा करीं हात धरीं तया शिरीं ॥
साष्टांग घालूं प्रणिपात बा तुला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥८॥

इति० श्री० प० प० श्री० वा० स० विरचितं श्रीगुरुदत्तात्रेयाष्टकं संपूर्णम् ॥

करुणात्रिपदी - (उद्धवा शांतवन कर०)

शांत हो श्रीगुरुदत्ता मम चित्ता शमवी आतां ॥१॥
तूं केवळ माता जनिता, सर्वथा तूं हितकर्ता ॥
तूं आप्त स्वजन भ्राता, सर्वथा तूंची त्राता ॥
चाल भयकर्ता तूं भयहर्ता ॥ दंडधर्ता तूं परिपाता ॥
तुजवांचुनि न दुजी वार्ता ॥ तूं आर्ता आश्रय दत्ता ॥ शांत हो० ॥१॥
अपराधास्तव गुरुनाथा, जरि दंडा धरिसि यथार्था ॥
तरि आम्हीं गाउनि गाथा, तव चरणीं नमवूं माथा ॥
चाल तूं तथापि दंडिसि देवा ॥ कोणाचा मग करूं धावा ॥
सोडविता दुसरा तेव्हां । कोण दत्ता आम्हां त्राता ॥शांत०॥२॥
तूं नटसा होउनि कोपी, दंडितां हि आम्ही पापी ॥
पुनरपिही चुकत तथापी, आम्हांवरि न च संतापी ॥
चाल गच्छतः स्खलनं क्वापी ॥ असें मानुनि नच हो कोपी ॥
निजकृपालेशा ओपी ॥ आम्हांवरि तूं भगवंता ॥ शांत० ॥३॥
तव पदरीं असतां ताता, आडमार्गीं पाउल पडतां ॥
सांभालुनि मार्गावरता, आणिता न दुजा त्राता ॥
चाल निज बिरुदा आणुनि चित्ता ॥ तूं पतीतपावन दत्ता ॥
वळे आतां आम्हांवरता ॥ करुणाघन तूं गुरुनाथा ॥ शांत हो० ॥४॥
सहकुटुंब सहपरिवार, दास आम्ही हें घरदार ॥
तव पदीं अर्पुं असार, संसाराहित हा भार ॥
चाल परिहरिसी करुणासिंधो ॥ तूं दीनानाथ सुबंधो ॥
आम्हां अघलेश न बाधो ॥ वासुदेव प्रार्थित दत्ता ॥५॥
शांत हो श्रीगुरुदत्ता मम चित्ता शमवी आतां ॥

पद - (चाल-इस तनधनकी०)

श्रीगुरुदत्ता जय भगवंता ॥ तें मन निष्ठुर न करी आतां ॥१०॥
चोरें द्विजासी मारितां मन जें, कळवळलें तें कळवळो आतां ॥१॥
पोटशुळानें द्विज तडफडतां, कळवळलें तें कळवळो आतां ॥२॥
द्विजसुत मरतां वळलें तें मन, होकीं उदासिन न वळे आतां ॥३॥
सतिपति मरतां काकुळति येतां, वळलें तें मन न वळे कीं आतां ॥४॥
श्रीगुरुदत्ता त्यजिं निष्ठुरता, कोमलचित्ता वळवीं आतां ॥५॥

पद

जय करुणाघन निजजनजीवन, अनसूयानंदन पाहि जनार्दन ॥१०॥
निज अपराधें उपराठी दृष्टी, होउनि पोटीं भय धरूं पावन ॥१॥
तूं करुणाकर कधीं आम्हांवर, रुससी न किंकरवरद कृपाघन ॥२॥
वारी अपराध तूं मायबाप, तव मनीं कोपलेश न वामन ॥३॥
बालकापराधा गणे जरि माता, तरि कोण त्राता देईल जीवन ॥४॥
प्रार्थी वासुदेव पदीं ठेवी भाव, पदीं देवो ठाव देव अत्रिनंदन ॥५॥
जय करुणाघन निजजनजीवन, अनसूयानंदन पाहि जनार्दन ॥

वारांचीं पदें व अभंग

रविवार

पद -(चाल-मला शांति मुनि०) ताल - झंपा

नमो ज्योतिरात्मन् नमो द्वादशात्मन् ॥ नमोऽस्त्वर्यमन्नंशुधामन् ॥१०॥
लोकनयनो भवान् शोकशमनो द्युमान् लोकदीपो महान् श्लोकभास्वान् ॥
लोककर्ताऽघहा लोकभर्ताऽकहा लोकहर्ताऽऽर्तिहा त्वं महात्मन् ॥१॥
पोषणाद्योऽस्य पूषेकचारी यमः संयमात्सूर्य इह सूरिवेद्यः ॥
रश्मिरससंयमाद्वापि सवितार्यमा दर्शयतु मेऽयनं सोऽपि भास्वान् ॥२॥
सर्वकर्माणि विद्वान्मदंगो द्युमन् वारयाग्ने नय स्वार्थभुज्यै ॥
स्वेन सुपथा कधान्यस्य मास्त्वितरथा मे गतिर्न च नमस्तेऽस्तु भूमन् ॥३॥

अभंग

तेजे जाळी बळी तम ॥ अंशुमाळी तेजोधाम ॥१॥
जो तनय कश्यपाचा ॥ सूर्याराजा जो द्विजांचा ॥२॥
यदुदयीं शंभू हात ॥ जोडी तया जोडूं हात ॥३॥
कर्मसाक्षी जो जगःवीक्षी ॥ धर्म रक्षी भक्षी पापा ॥४॥
हिरण्मयपात्र ज्ञांकी ॥ सत्यमुख तें उघडी कीं ॥५॥
कल्याणतम तें रूप ॥ मग पाहूं आपोआप ॥६॥
पूषादेवि मंडवि जो तूं ॥ तो हा पुरुष मी जाण तूं ॥७॥

भजन

॥ जय जय भास्कर - पाहि दिवाकर ॥

सोमवार

पद -(चाल-मला शांति मुनि०) ताल - झंपा

नमस्ते पुरारे नमस्तेऽसुरारे ॥ नमस्ते स्मरारेऽघवैरे ॥६०॥
पंचवक्त्रो भवो यस्त्रिनेत्रो धवो हैमवत्याऽनवोऽमेयभावः ॥
सोमसूर्याग्निदृक् सोमतिलकोऽतिदृक् सोमईशोऽसि स त्वं भवारे ॥१॥
लोककर्ता विभुर्लोकहर्ता प्रभुर्लोकविपदंतको यो हि शंभुः ॥
स त्वमज शंकरस्त्रीश्वरोऽभयकरः स्वाश्रिताभीष्टकर उग्रमूर्ते ॥२॥
त्वं भिषक्तम इति श्रुतिगिरा मे मतिर्निश्चिता त्वां प्रति प्रार्थयंती ॥
यो हि भवरुजोऽनन्यलब्धौषधं देह्यबाधं नमस्ते भवारे ॥३॥
नमस्ते पुरारे० ॥

अभंग

तव कोपा वंदूं रुद्रा । तव चापा वंदूं भद्रा ॥१॥
तव बाणा वंदूं भीमा । तव बाहू वंदूं सोमा ॥२॥
शिव होवो बाण तुझा । शिव होवो चाप तुझा ॥३॥
शरज्या शिव होवो ते । नित्य रक्षी यांही मते ॥४॥
पापघ्नी शिव तनु तुझी ॥ गिरिशा ती त्राती माझी ॥५॥
परिवारासह आम्हांते । रुद्र राखो शस्त्रहस्ते ॥६॥
तव महिमा वासुदेवा । वर्णवे की सदाशिवा ॥७॥

भजन

॥ शिवहर शंकर धूर्जटे - शिवहर शंकर धूर्जटे ॥

२४७ मंगळवार

(पद - ताल-झंपा)

उदो देवि तुझा उदो देवि तुझा । असो गोंधळ पाहि माझा ॥६०॥
आदि माये तुवां हा प्रसाद दिला । निवृत्ति वधू आजि मजला ।
लाधली आजि बरा, हर्ष झाला खरा । घालुं गोंधळ आतां शीघ्र तूझा ॥१॥
हा निगम संबळ वाजवुनि केवळ । लोक मिळवुनियां येथ सबळ ।
स्वात्मज्योति बरी दिवटी घरुनी करीं । नाचूं थै थै पुढें आजि तुझ्या ॥२॥
काममहिषाचिया बळिसि घेई, दयाब्धे ॥ तुझ्या वंदु ह्या देवि पाया ॥
आजिचा सुदिन हा मंगळचि होय हा । आली अंगी महामाय माझ्या ॥३॥
धन्य हे माउली आजि मज पावली ॥ नवस घेउनि भली तृप्त झाली ॥
चिन्मयी ती कुलस्वामिनी केवळ ॥ वासुदेवा विमल बोध दे जी ॥४॥
उदो देवि तुझा० ॥

अभंग

स्मरुं अंबिकेला महेशमहिला ॥ अवितर्क्यलीला मला पहा ॥१॥
नमूं आदिमाये अये शंभुजाये ॥ त्वरें धांवत ये तूं ये वेळां ॥२॥
कामक्रोध शंभुनिशुंभ माजले ॥ आम्हां गांजियेलें धावे पावे ॥३॥
लोभरक्तबीज संहारी तो आज ॥ न दिसे त्राता मज तुजवीण ॥४॥
चंडमुंड मदमत्सर हे खेद ॥ देती शिरच्छेद करी यांचा ॥५॥
अहंकार धूम्रनेत्र खाऊं आला ॥ मारी त्वरें याला मूलासहित ॥६॥
हाणी प्रतिपक्षी वासुदेवा रक्षी ॥ कृपेनें निरीक्षी साक्षीभूतें ॥७॥

भजन

॥ जय जय भगवति दुर्गेदेवी । मजवरी मजवरी कृपादृष्टी ठेवी ॥

बुधवार

पद -(चाल आतां रामपार्थी मना) ताल - झंपा

विदा संविदा ठान् विशून्यानपि स्वान् ।

लाति गृह्णात्यवतु विद्वलोऽस्मान् ॥१०॥

यो हि भीमातटे संवसन्संकटे संस्मृतो वा न वा भक्तनिकटे ॥
यो हि तिष्ठति मुदा मोहितं स्वं सदा पाति पात्वंबुदाभोऽपि सोऽस्मान् ॥११॥
योऽनुकंपावसर ईक्षते नो परः पौरुषं वा धनं वा स्वरूपं ॥
यो वयोजातिविद्यासदाचारविन्मुखमपि यः स पात्वेष सोऽस्मान् ॥१२॥
पुत्रपुष्पादिभिस्तुष्यते योऽम्बुभिर्भक्तदत्तैः स्वयं श्रीपतिः सन् ॥
सूर्य इव दीपकैः सिंधुरिव चोदकैः स्वल्पकैरवतु सोऽत्रापि चास्मान् ॥१३॥
यो निजानुग्रहात् प्रेतपशुविग्रहान् वहति निःशंकमस्तग्रहो हि ॥
हीनगेहे सदा दीनगेहे मुदाऽकृत्यमपि चाकरोत्पातु सोऽस्मान् ॥१४॥
योऽकरोगार्तिहा योऽकरोदशुभहा दलनमपि पद्महस्तेन जन्याः ॥
भक्तभयभंजनो मुक्तजनरंजनो वासुदेवः सदा पातु चास्मान् ॥१५॥

अभंग

पुंडलीकवर उभा विटेवर । नित्य कटीवर कर ठेवूनी ॥१॥
भिवरेचे तीरों विख्यात पंढरी । नादब्रह्म वरी वरिष्ठा जी ॥२॥
त्या माजी विडुल राहे जो निश्चल । चिन्मय केवळ काळकाळ ॥३॥
चंद्रभागेजवळ राउळ विशाळ । तेथें घननीळ निर्मल जो ॥४॥
राई रखुमाई ज्याच्या पार्श्वभागी ॥ पाहतां वीतरागी भोगी हो कां ॥५॥
कटी बरोबर हा भव सागर । दावी भक्तोद्धार वासू म्हणे ॥६॥

भजन

॥पंढरीनाथ पंढरीनाथ । आम्हीं अपराधी घ्या पदरांत ॥

गुरुवार

पद -(चाल-मला शांति मुनि०) ताल - झंपा

नरा दत्तगुरु हें परब्रह्म आहे । होइ जागृत उगा फससि मोहे ॥१०॥
दत्तगुरु मन्मनीं दत्तगुरु लोचनीं । दत्तगुरु यद्वचनिं भरुनि कानीं ।
दत्तगुरु बाहेरीं दत्तगुरु अंतरीं दत्त सर्वांतरी भरुनि राहे ॥११॥
ब्रह्म हा दत्तगुरु विष्णु हा दत्तगुरु रुद्र हा दत्तगुरु सत्य आहे ।
दत्तगुरु तारक दत्तगुरु कारक । शक्तिधर लोकसाक्षीच आहे ॥१२॥
दत्तगुरु वांचुनी किमपि नाहीं जनीं । दत्तगुरु वाचुनी सुरहि नोहे ।
दत्तगुरुवांचुनी काय फल वाचुनी । जाय फळ सोडुनी भोगिता हें ॥१३॥
माय फळ पाजिते काय फळ होय तें । जाय फळ पुण्य तें भोग नासें ।
मोहफळ दे त्यजुनि नाही फळ याहुनी । म्हणुनि तूं दत्तगुरुपाद पाहे ॥१४॥
भोग खोटा नको यागताटा नको । योगताटा नको धरुं विमोहें ।
दत्तगुरुवांचुनी चित्त न धरीं जनी । दत्तगुरु घे मनीं भरुनि स्नेहे ॥१५॥
या युगी साधनें वाउगी गुरुविणें । ना उगी तुं शिणें शास्त्रमोहें ।
दत्तगुरु देव हा दत्तगुरु तारि हा । स्नानुभवे वासुदेवचि वदे हें ॥१६॥

अभंग

गणेश गकार हुताश रकार । लक्ष्मीश उकार गुरुदत्त ॥१॥
अविद्या गुकार तत्राशक रुकार । गुरुदत्त परपार दाता ॥२॥
गुरुदत्त माता गुरुदत्त पिता । तोचि भयहर्ता त्राता माझा ॥३॥
गुरुपादपाथ तेंचि माझें तीर्थ । गुरुदेव समर्थ स्वार्थदाता ॥४॥
गुरुदत्त नाम तेंचि पुण्यधाम । जें घेतां कुकर्म होम करी ॥५॥
गुरुदत्तसेवा परिहारी भवा । संसाराब्धिनावा भावार्थिया ॥६॥
वासुदेव म्हणे येणें कोण शीणें । गुरुविणें जीणें भेणें तेंचि ॥७॥

भजन

॥ पावना दत्ता - पतीत पावना दत्ता ॥

शुक्रवार

पद -(चाल-मला शांति मुनि०) ताल - झंपा

नमः सिंधुकन्ये नमः सर्वमान्ये । नमो विष्णुमान्ये वदान्ये ॥ध्रु०॥
लक्ष्मि पद्मालये विष्णुवत्सालये लोकमातर्नमो विश्वनिलये ।
क्षीरसागरसुते ते नमः सुरनुते वेदगणसंस्तुते विश्वमान्ये ॥१॥
यत्कृपासत्कटाक्षोपलब्धोत्कटाः संपदो लेभिरे शक्रमुख्याः ।
भोगमोक्षप्रदे भक्तजनकामदे सर्वदे सर्वदा पाहि मान्ये ॥२॥
मस्तके या लिपिः केन लिखिता ह्यपि त्वं तदंतर्मुहुर्लिखसि साऽपि ॥
ब्रह्मणा वार्यते नैव तद्धार्यते यद्वचो मस्तके नैव धन्ये ॥३॥
भार्गवि त्वं सदा भार्गवाहे मुदा पर्यटसि कामदे त्वं हि वरदा ॥
वासुदेवप्रिये ते नमोऽतीन्द्रिये वासुदेवेष्टदे सिंधुकन्ये ॥४॥

२५४ पद - चाल अभंगाची

जय जगदंबिके क्षीरनिधिकन्यके ॥ विश्वोद्भवकारके निजजनतारके ॥ध्रु०॥
अये पद्मालये शुभे तूं ये विष्णुवल्लभे ।
भार्गवि वारी भक्तक्षोभे पाहि मला स्वर्णभे ॥१॥
पाप्यांमध्ये जरि मी थोर दयाळु तूं सुंदर ।
दयनीय मजहुनी येर नसे सर्व दूर ॥२॥
तूं कां ऐसा उपजविला लाज न ये कीं तुला ।
अजुनि तरी दया तुला येवो पाहुनी मला ॥३॥
रोगराई नसता जरी कोण ये वैद्याघरीं ।
जाणुनि हें तूं अंतरीं वासुदेवा तारी ॥४॥

भजन

जय जय कमले ॥ लक्ष्मी विमले ॥

शनिवार

पद -(चाल-मला शानमुनि) ताल झंपा

नमो वज्रामूर्ते नमो रुद्रमूर्ते ॥ तेऽस्तु कीशाऽऽकृते नष्टजूर्ते ॥ध्रु०॥
अंजनीगर्भजो योऽभवद्वायुजो यो हि रुद्रांशजो दुष्टहंता ॥
जानकीशोकहृत् रामचंद्राकहृत् स त्वमस्मानवाघोरमूर्ते ॥१॥
पिप्पलादस्मृतेरिव तदा यत्स्मृतेः सार्धसप्ताब्दपूर्वाकिंभीतेः ॥
भवति नाशो यथा नारसिंहस्तथा दुष्टविध्वंसकोऽस्युग्रमूर्ते ॥२॥
नमो वज्रामूर्ते ० ॥

अभंग

अंजनीच्या सुता ये बा हनुमंता ॥ त्वरें वातजाता जाताल्हादा ॥ध्रु०॥
नादा परिसुनी ज्याच्या धाकें मनीं राक्षस भिऊनी वर्नी जाती ॥२॥
जाती बुभुकारें त्वरें भूत सारे ॥ तें रूप गोजिरें बरें दावी ॥३॥
दावि क्रूरां भय तें रूप अभय ॥ चितीं असो ध्येय तें यशस्वी ॥४॥
यशस्वी जो रामदूत बलधाम ॥ मुखीं वदे राम राम नित्य ॥५॥
नित्य सीताशोकहारक विवेक ॥ युत वाततोक दुःख वारो ॥६॥

अभंग

भवाटवीमध्ये स्वानुभूति सीता ॥ घेउनी अटतां आत्माराम ॥१॥
विषयमृगतृष्णा भूल घाली जेव्हां । वाव मिळे तेव्हां कपटीया ॥२॥
राजसाहंकारें स्वानुभूति सीता । नेली हनुमंता आतां धांवे ॥३॥
भवाद्धि लंघोनी लिंगदेह लंका ॥ जाळी तूं विवेका एक्या हाके ॥४॥
साधनशिळेनें तूं सेतु बांधून ॥ आत्मारामा घेऊन युद्ध करी ॥५॥
कामादि असुर मारुनि दे आतां ॥ स्वानुभूति सीता वासुदेवा ॥६॥

ज्या ज्या स्थळीं हें मन जाय माझें । त्या त्या स्थळीं हें निजरूप तूझें ॥
मीं ठेवितों मस्तक ज्या ठिकाणीं । तेथें तुझे सद्गुरु पाय दोन्ही ॥१॥